

בדהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

פניני הלכה

חיבוק ונישוק וקורבה לקרובותיו

מתוך שע"ה אבה"ע סי' ר"א הי"ט, למרן הגר"י רצאבי שליט"א, ויעוין בעיני יצחק שם שהאריך והרחיב במקורות הלכה זו

אסור לחבק או לנשק ולא להתקרב כלל, לשום אחת מן העריות, כנזכר לעיל סעיף א' ובכללן גם חמותו וכלתו. ואף הן אסורות לחבקו או לנשקו או להתקרב אליו. וכן הדין אפילו באחותו ודודתו, דהיינו אחות אביו או אחות אמו וכיוצא בהן, למרות שאין לו בכך הנאה מפני קורבת המשפחה שביניהם, אף על פי כן הדבר אסור, והוא נחשב אף למגונה מאד. וכן אסור ללחוץ ידיים כדרך שרגילים מקרוב ידידים ורעים כשהם נפגשים או נפרדים, גם אם האישה והאשה אינם עושים זאת אלא לשם נימוס בלבד, או כדרך הסוחרים להוראת גמר העיסקה. זולתי האב עם בתו, והאם עם בנה, מותרים בחיבוק ונישוק, וכל שכן בלחיצת ידיים. [אך אם הם "חורגים" או "מאומצים", אסור. ולכן בדרך כלל צריך להודיעם שאינם הוריהם האמיתיים, כדי שלא יכשלו באיסורים ובגדרים של גילוי עריות]. והנהוגים להקל גם באב עם בת בנו ובת בתו, ולאם עם בן בנה ובן בתה [וכן לאח עם אחותו הקטנה, עד גיל שלוש שנים, בערך] יש להם על מה שיסמוכו, כי באלו, אין החיבוק והנישוק לשם הנאה דהיינו מפני חיבת אישות, רק לחיבת הקורבה. [ואכן כאשר זה לשם הנאה, אסור אפילו לאב עם בתו הקטנה]. אבל שאר קרובות, אין היתר בכל אופן. ורבים מההמוניים טועים בכך, ומצוה להזהירם וללמדם שהדבר אסור, כי לכל העם בשגגה. ולמוכיחים נעים, ועליהם תבוא ברכת טוב.

כסף ישקול (שמות כב. טז)

מובא ב'מנחת יהודה' למהר"י גיזפאן זצ"ל על פסוק זה בזה"ל: מה שלא הושם עונש למפתה שלא יוכל לשלחה כל ימיו כמו במאנס, כי על הרוב בחור'ין חמד מפתים בתולות בנות הגדולים, ונמצא חוטא נשכר, ולכן לא הכריח הכתוב שישאנה. ובמאנס הדבר בהפך, שדרכם לאנוס בנות האמללים פחותים במעלה מהם אשר אין להם כח כנגדם, ולכן ענשו הכתוב ולו תהיה לאשה, בעל כרחו. ובמקומו פירשתי באופן אחר, ושניהם כאחד טובים. (מנחה בלולה).

ושמא יש לומר טעם אחר בענין המפתה, כי המפתה אין יצרו כל כך מתגבר עליו, כי על הרוב לא תתרצה לו ואז מניחה והולך לו, לפיכך לא ענש למפתה שלא יוכל לשלחה כל ימיו. מה שאין כן במאנס, מעשיו מוכיחין עליו שיצרו מתגבר עליו כל כך, ולא ינוח ולא ישקוט עד ימלא תאותו בחזקה, ולפיכך לזה ראוי לקנסו שלא יוכל לשלחה כל ימיו, כי כשיראה העונש לבבו יבין את הנולד, ועל ידי זה יותש כוחו ויעמיד את עצמו וימנע מעשות כדבר הזה. דאי לאו קנסא שלא יוכל לשלחה כל ימיו. היה יצרו מתגבר עליו בכל עת, והתורה דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, ואינה רוצה בהשחתת בני אדם.

ושמא יש לומר שהטעם שלא יוכל לשלחה לקנסא, כי הנה ידוע כי מי שעושה מעשה כזה בדרך עברה, הנה אחר כך ישנא אותה שנאה גדולה, כאהבת אמנון ותמר, ויוכרח לדור עם נחש בכפיפה אחת, וכל ימיו מכאובים. ובוזה כל העם ישמעו ויראו, וכל העם על מקומו יבא בשלום. (פנים חדשות). עכ"ל.

עוד מצינו בגונב שור או שה וטבחו או מכרו משלם ארבעה וחמישה ואיתא בגמרא, אמר ר' יוחנן בן זכאי, חס המקום על כבודן של בריות, שור שהולך ברגליו, ולא נתבזה בו הגנב לנושאו על כתפו, משלם חמשה, שה שנושאו על כתפו, משלם ארבעה, הואיל ונתבזה בו. עכ"ל. שעצם הנשיאה היא עונש לגנב שמתבזה בזה, ולכן הפחיתו בענשו.

ואם היינו שואלים דעת בעלי בתים שהיא היפכא מדעת תורה, היו אומרים דאדרבה היה להעניש ביתר חומרא את גונב השה שאפילו שמתבייש הוא גונב, א"כ חוצפתו גדולה וראוי לענשו ביתר שאת.

ומכל הנ"ל יש לנו לתלמוד דעת והשכל לחינוך ילדינו. ראשית, לחקור מה גרם לילד שנכשל תאוה סתמא או אונס תאוה וכיו"ב. דנפקא מינה גדולה יש בין הדברים, וההתייחסות שונה לכל מקרה לגופו וכפי שנתבאר למעלה.

ועוד יש לתלמוד, שילד שכבר קיבל ענשו מן שמיא כגון שהתעסק בדבר שאינו שלו וניזוק ממנו. לומר לו, ענשך קיבלת מן שמיא! ואין צורך להענישו נוסף למה שקיבל. ופשוט שאין חוונתנו לומר לו זאת בלעג ח"ו, אלא בדרך השכל ומוסר ואכפתיות לחיי עולם הבא שלו. וכשיראה הילד שאין אנו מבקשים להענישו, לא רק שלא יפתח בלבו ריחוק למחנכיו, אלא אדרבה תגדל אהבתו אליהם ויחפוץ להיות תמיד בקרבת מחנכיו, שדואגים לו באמת.

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים,

סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים,

פרטים בפל': 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים

מחידושי רבותינו

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי הנם, אם בגפו יבא בגפו יצא וגו', אם אדוניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות וגו', ואם אמור יאמר העבד אהבתי את אדוני וגו', והגישו אדוניו אל האלהים והגישו אל הדלת וגו' (שמות כא א-ו)

פתרונות לפרשת 'תרו'
אחודה חידה! החידה נכתבה שלא בדקדוק, והכוונה היתה, 'ואת אמך' (שמות יט. יב) אין געיא ב"ו והעולם טועים, יעוין בי"ה. עמכם הסליחה.
מי בתמונה: הרב יפת צובי"ר.
הזוכה בהגרלה: מרדכי אליהו צובי"ר.

אלוהי חיים!
תיבה המובאת לפחות ג' פעמים בפרשה וכל פעם שונה פירושה בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מצאתי לאחד מחכמי התימן. אלו הפסוקים בנוטריקון, וזהו. וצריך אדם לשוב התשובה הראויה, מזדונות שגגות פשעים טרם יום מיתה, אולי שפטים רעים תדחה, שלום יקדמוך מלאכים לקראת פניך נוהרים, ידחו המקטרגים מעליך. כי תקנה וכו'. כבוד יתן ה' תחת קראך נעימות התורה ערב בקר דבקה עסקת בתורה, ריחקת יצרך, שנית שילשת שימשת נאמנים יחד מלאים יראה ענוה בינה דעת, ונוהרת בשמירת שבת, במצות עירוב יחד תיקנת יציאת אלפים לחוץ, לא חיללת, פנית שמרת ייחוד חלק נעים משבת. אם בגפו. אם מקום בלבך גאותו פנית, ומשכת יחוד בוראך אליו, בעדן גן פעולתך ושכרך ישלם צורך אליך, אם מיהרת בקביעת עתים לתורה אשריך, שהשם הגדול הגבור והנורא אישרת, והוא ישפיל צריך איביך המבקשים אבדיך, שבת תכבד ותמצא עונג מנוחה וטובה. אם אדוני וכו'. אם מאהבת אלדיך דחקת נפשך יראתו וכבשת יצרך, תזכה נפשך לגורל וחבל אור שכינה הטהורה, ויש יכולת לה דחות המקטרגים לחוץ, ותכניסך בהיכל נועם י"י מלכה, אשר ועדהבגורל נעים וחבל תענוג. האנשים אשר שמרו התורה. והשם יתברך להם דלה יום המצוקה. תחת היותם יראי השם, למען אשר דבקה נפשם ייחודי התורה וקיום המצות והחוקים אשר יוצרם צוה אותם. בעדן גן פעולתך ושכרך.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ואם אמר יאמר העבד וכו'. ואם אתה מכבד אלדיך מכיר רוממותו. ישלח אליך מלאכי רחמים הכובשים עונגיך ביום דין. אתה האוהב בקר תפלתך ישמע. אותו תאהב אהבת דודים נפש ישרה אותו תאהב אהבה שלימה, תשוקתך יומם ולילה אל תורתו. אותו תברך ברכה נעימה יקרה נעימה. למען אשר אימצך צרפך אהבך, חשבון פעולתך שלם ילם.

והגישו אדוני וכו'. והנה השם גמול ישלם שכר ופעולת אשר דבקה נפשם יחד ורוחם אליו לעבדו העבודה. אשר למענה השם יתברך משפיע ומאיר הארה גדולה, יעץ שקדו ושמרו אל לימוד התורה, דרכיה להם תמשוך אור וכבוד, אשר למענהו הצילם משחת, זוכים וגם זוכים הבנים ומכירים רוממות צדקת עליון, אשר דבקה נפשם יחד ורוחם אל תורתו, אליו זעקתם נשמעת ונעשית. בעבור מלכותו רוממותו צדקתו ענותנותו. ומלבישם ענוה בינה דעת. ועובדים למלך עליון למעלה מכל, עד כאן.

ואלה המשפטים וכו'. ראשי תיבות כל הפסוק. וחייב אדם לישא האשה, הגונה ממשפחה שלימה (ר"ל שלימה משום פגם) פנויה טובה ישרים מעשיה, אם שני רעים, תמיד שושבינו יהיו מהלכים, לפנינו פני נדיבים יחד החתן מאד.

כי תקנה, כשירצה יכניס, תכין קידושין נירות הרב, עדים בני דעת. עם בעלי ראש ישיבה, שנים שלשה. שמישים נאמנים יהיו מאד, יעמדו עליהם בנתנית דעת, ומברכין בעשרה שבע ברכות עם תפלת. ילדי צאצאים אמונים, להיותם חשובים פני שכינה יקבילו, חלקי נשמתם מעליון. ובוזה יראה זרע יאריך ימים. ואלה המשפטים. יש רמו גדול בראשי תיבות הפסוק. ואלה, ואם אתה לומד הלכה, הוי משלשל שמועה פירוש טעמה יוצא מהכתב, אם שמשת רבך, תשמור שאלה יוצאה מפיו, למוד פנימיים נצחיים יוציא הלכה מרתחת. ופירוש שאלה, ר"ל ביאור ידיעה, שמודיע לרבים, כענין לשון הקדמת זוהר קיימא לשאלה (צדה לדרך).

ואלה המשפטים. ראשי תיבות כל הפסוק, וחייב אדם לענג השבת, (העונג מינים של פירות) הנר מדליקין של שבת פנייה (כלומר יפנה מחשבותיו מעסקי החול) טהרה יין מזוג לקידוש היום, אי נמי ילבש מלבוש נאה, אכילה שתייה (אי נמי שינה) רחיצה, תפלה סעודות יכין מערב שבת, אי נמי שולחן יסדר מערב שבת, אי נמי סדר פרשת השבוע י מברכים שחרית ומנחה, לחם פת נאה יהיה ה' מינין מזונן, ר"ל מחמשת מיני דגן, לחם אפוי דוקא שמברך עליו המוציא וברכת המזון, זהו עונג נפש של שבת.

ואלה המשפטים וכו'. ראשי תיבות וחייב אדם לקבור המת, המתעסק מצוה שיעשה פושרין טרם ירחץ מתו, אחר שיהא רוחצו, תכריכי שבת יהא מלבישו, להדר פניו, נדריו יהיו העומדים מתירין.

לפניהם, אותיות מילה פן. פן, בגימטריא קל"א עם הכולל. לרמוז שהיא חלק ס"מ שהוא גימטריא קל"א. ושהמילה מצוה ראשונה שבאדם. גם כן ואלה שתי פעמים (עם הכולל), גימטריא מילה. לרמוז שהזהירה תחלה על המילה. עוד ואלה אותיות אלוה. שמי שלא מל, דומה כאלו אין לו אלוה.

עוד ואלה, אותיות אוהל. היא התורה, שהיא כמו אוהל לאדם ממטר ומזרם מחסה ומסתור, כך התורה מחסה מכל פגעים רעים, ומגנא ומצלא. המשפטים, ה"א מותרת, לרמוז על חמשה חומשי תורה. ולמאן דאמר שבעה ספרים (עם) ויהי בנסוע הארון (במדבר י לה-לו), תיבת משפטים מורה על שנים. וכנגד זה דרשו על פסוקים שבתהלים (יש ח-י) תורת ה' תמימה. עדות ה' נאמנה. פקודי ה' ישרים. למאן דאמר (שבעה). פקודי לשון רבים שנים. מצות ה' ברה, יראת ה' טהורה. משפטי ה' אמת צדקו יחדו. גם כן לשון רבים. הרי שבעה. ולמאן דאמר (חמשה). כנגד ששה סדרי משנה וברייתא.

עוד ואלה המשפטים (אשר תשים), אותיות שניות למשש. צריך האדם למשש בתורה בכל עת ובכל ספרים. כמו שאמרנו ז"ל (עירובין נד ב) מה תינוק כל זמן שממשש בדרך מוצא חלב. כך אדם כל זמן שממשש בדברי תורה מוצא חידושים. זהו שאמר שלמה המלך ע"ה (משלי ה, יט) דדיה ירווך בכל עת. אשר, אותיות ראש. שנעשה ראש בעולם הזה ובעולם הבא אם הוא לשם שמים. וכמו שנאמר (סלסליה ותרוממך) ובין נדיבים תושיבך (עיין תוס' עירובין סה א ד"ה בצר).

ועוד אותיות שניות למפרע שילה, שמו של משיח. שזוכות עסק התורה יבא ליגאל את ישראל מן הגלות. אי נמי אותיות (שניות למפרע) גימטריא משה, הוא הגואל הראשון הוא הגואל האחרון. וכמו שאמר האלדי רבי שלום שבזי בפיוטיו ושירותיו. ומשה בראש דגלי. ומשה בראשכם. תשים, אותיות משיח. היינו שית סדרי משנה. שזכותה יגאלו ישראל, שנאמר (הושע ה י) גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם. לפניהם (עם הכולל). גימטריא גבורה, שיגברו הרחמים על הדינים. על ידי עסק התורה.

עוד אחר. כי תקנה עבד עברי וכו', אפשר לפרש על דרך הרמוז. תקנה, ר"ל תקנה. כלומר שאם ירצה האדם להיתקן. יעסוק בתורה. שהיא תקנה לאדם. כמו שאמר הכתוב עץ חיים היא וכו' (משלי ג, יח), רפאות תהי לשריך ושקוי לעצמותיך (ש, ח). כי חיים הם למוצאיהם וכו' (שם ל, כב), וכתוב (דברים ל ב)

<p>לעילוי נשמת מרדכי בן שלמה חסיד ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה</p>	<p>לזש"ק תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה</p>	<p>לרפואת יוסף בן משה דנין בשכחע"י</p>
---	---	--

מהליכות אבותינו

מוכיחים שורש מסורת אבותינו הקדושים למי שאינו יודע טעם המנהגים, ולא משנים מנהגים לרצות אורחים

דברים רבים נשתנו שאר העדות במנהגיהם והלכותיהם מק"ק תימן מחמת הגלויות. עקב זאת היו תמהים שאר העדות על מנהגינו החצובים מהררי קודש, עד שפעמים היו אפילו נמנעים מלאכול עם אבותינו הקדושים, עד שהוכיחו להם הרבנים שאין שום חשש ואדרבה אנו מחמירים ונוזהרים עד מאוד כפי הדין וההלכה. כגון, בדיקת החיטים בפסח ואפיית המצות שסומכים בזה על הנשים, כידוע המעשה עם הרב יעקב ספיר. ועוד מעשים רבים

וכן כאשר היה מגיע אורח אליהם, לא היו משנים עבורו את סדרי היום או מנהגי התפילה, אלא הוא נוהג כפי מנהג המקום ללא כל שינוי. ולא עוד אלא אפילו דברים שאין לו צורך מן הדין לעשותם, עכ"ז היה עושה יחד עם כולם. וכפי שסיפרו לנו כמה וכמה אנשים מאחינו הספרדים והאשכנזים בכל מיני מקומות בארץ, שהם יודעים לקרוא ולהתפלל כמנהג תימן, מפני שהיו הולכים להתפלל או מתארחים בבית בני יהודי תימן. וכיון שלמדו שם בגירסא והגייה תימנית, אף הם היו קוראים ועולים כהגיית ונוסח אנשי המקום. ואף אני הקטן אעידה, שכאשר היה מגיעים אלינו חברים בשבת בזמן שהיינו חוזרים על הפרשה עם אבינו ע"ה אחר סעודת שחרית שלשבת. היו קוראים עמנו ואפילו שהיו ספרדים. ובזכות זה יש מהם שיודעים לקרוא גם במסורת תימן.

וכתבנו זאת לאפקוי ממה שהתחיל להתפשט היום בהרבה מקומות, שכל אורח שבא מכבדים אותו להתפלל או לקרוא בתורה כפי מנהגו, ואף אם הוא ספרדי או אשכנזי היחיד בציבור, מכבדים אותו ואף הוא לא איכפת לו וקם כמנהגו, ומשנים מנהג המקום. ונצא ונלמד ממה שכבר הורה מורינו ורבינו הרה"ג משה רצאבי שליט"א רב ק"ק פעולת צדיק' אלעד בקהילתו, שגם כאשר נצרך אחד מאחינו שאינו מבני עדתנו לומר קדיש יתום בק"ק תימן בלדי והוא אינו יודע לומר בהגייתנו, שלכל הפחות יאמר את הקדיש נוסח דעתיד ולא ישנה מנהג המקום.

כי (היא) (הוא) חייד ואורך ימיד. עבד עברי, שצריך לעבוד את ה' מאהבה שלא על מנת לקבל פרס. כאברהם אבינו העברי. שנאמר (בראשית כו כד) בעבור אברהם עבדי. שש שנים יעבוד, רמז לששים שנים שהוא יכול לצאת ולבא לעסוק בתורה ובמצות. ולילך מעיר לעיר לקיום המצות. ולכוף את יצרו. ובשביעית יצא לחפשי חנם, רמז לשבעים שנה, שאז קרבו ימי פקודתו, כמו שנאמר (תלים צ, י) ימי שנותינו בהם שבעים שנה. ולאחר פטירתו מזה העולם, אז יצא לחפשי חנם, נעשה חפשי מן המצות.

אם בגפו יבא בגפו יצא, אם לא זכה לעסוק בתורה ובמצות, די לו שיצא מזה העולם בלא חטא ובלא לכלוך נשמה, כמו שאמרו חז"ל (שבת קנב ב) תנה לו כמו שנתנה לך, מה ביאתה בלא חטא, אף יציאתה בלא חטא. אם בעל אשה הוא, היינו התורה שנמשלה לאשה, כמו שנאמר (משלי ה, ט) באהבתה תשגה תמיד. אז יוצאה] אשתו עמו, כמו שנאמר (שם ו, כב) בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך.

אם אדניו יתן לו אשה, אם הב"ה זיכהו לתורה, אבל למד ועסק בה שלא לשם שמים. וילדה לו בנים או בנות, דהיינו שחידש חידושים בתורה אבל שלא לשמה. האשה וילדיה תהיה לאדוניה, והוא מוסרה לחיצונים, שעושקים אותה החיצונים. והוא יצא בגפו, על דרך שאמרו גבי אלישע אחר (תגיגה טו ב) לא מידן נידייניה, דעסק בתורה טובא. ולא לעלמא דאתי נייטיה, דכפר בעיקר.

ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני, שעבד השם יתברך מאהבה. את אשתי ואת בני, שעסק בתורה ובמצות לשם שמים. לא אצא חפשי, שאפילו אחר מיתה הוא עוסק בתורה ובמצות, כמו שאמרו חז"ל על פסוק (תלים פח ו) במתים חפשי, ולא כל המתים, כי מי שהוא עוסק בתורה ובמצות בעולם הזה. כן הוא באותו עולם (עיין ספר חסידים תתשכ"ט).

והגישו אדוניו אל האלהים, מקריבו אל המשפט, ודנים אותו בפמליא של מעלה, ודנים אותו לזכות, ומעלים אותו מעלה עליונה רמה. וזהו והגישו אל הדל"ת הרמוז במדת המלכות, וכמו שאמרו (גיטין סב, א) מאן מלכי רבנן. או אל המזוזה, פירוש זו מות, שיפטר מן הגלגולים, ואין עוד צער מיתה אחרת. ורצע אדוניו את אונו במרצע, עביד (בית) [ביה] רשימו דאיהו בר חורין ממלאך המות ומן המקטרגים, מפני ששמע מהר סיני עשר דברות, והשיב נעשה ונשמע, ויהיה עבד ה' לעולם. (יעולת שלמה למוהר"ש בדיחי זצ"ל)

לרפואת

שירה בת נח לוי
בשכחע"י

בדרכיהם אתהלך...

מקימי מעפר דל (ח"א)

מעשה היה בשנת ה' אלפים ותרט"ט שנים לבריאת עולם, שהיה איש אחד צדיק וישר, תמים היה, גבור ואיש מלחמה במלחמתה של תורה. עוסק בתורה יומם ולילה, לא פסק גרסא מפומיה. והיתה מלאכתו צורף בכסף ונחשת, פי סוק עקיל בעיר צנעא.

פעם אחת היה מדוכא ביסורי העניות. בין כך ובין כך לא מצא מה להתפרנס, שנתמעט משא ומתן. סוף סוף לא הגיד לחבריו מאמר ה' והיה מקבל עליו באהבה ובחבה יסורי האל ודוחק העניות. פעם אחת ישבו אנשי ביתו שלשה ימים בלא לחם, ואין גולה אוני הרבנים לפרנסו, גם הוא אינו רוצה להצטרף לבריות מעצם מחסור הלחם. נכנסו הביתה ואת הדלת סגרו, ואין יוצא ואין בא מאנשי הבית החוצה.

הרגישו השכנים בדבר, גלו און לחכמים. נתאספו אנשי הישיבה, באו לדפק השער. פתחו להם, ונכנסו חכמי ישראל אצלו. אמרו לו, רבי, מפני מה אין אתה יוצא להתפלל. אמר להם, מפני שאני חולה. אמרו לו, ואנשי הבית, מפני מה הם מתכסים בכביר העזים הזה. אמר להם, חולים הם. פתחו וראו את פניהם, אמרו, לא חולים הם, אלא ירקון הוא זה מפני זלעפות רעב.

אמר, ומה יש בידכם לעשות, ומדת הדין מתוחה, אם כבר נגזר עלינו ממרום למות ברעב, מה תעשו. אמרו לו, מוכרחים אנחנו לפרנסך. אמר להם, וכי אין אתם יודעים שהקב"ה משגיח על העולם כלו בפרטות, ומרגיש במזון נמלה קטנה, ומכין מחיה ומזון לכל בריותיו אשר ברא. אמרו לו, אף על פי כן, כי מנסה ה' אלדיכם אתכם לדעת הישכם אוהבים את ה' אלדיכם.

אמר להם, גם אני אומר כן. וכי חס ושלום היד ה' תקצר, והלא הוא מחולל כל וכל יכול. אמרו לו, קבל ממנו וקח נא את ברכתנו אשר הובאת לך. אמר להם, בגזרה שלא אקבל כלום ולא אתפרנס מן הצדקה. אמרו לו, אם כן, קבל ממנו בהלוואה חמשים ריאל.

המשך אייה בלי בשבוע הבא

להצלחת ר' אברהם בן זכריה מדוויל הי"ו הוא וב"ב

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה. תנצב"ה

תפארת בנים

להתרגש כל פעם מחדש! ילדים בגילאי 3-4-5 עלו לקרוא בס"ת בפרשת יתרו משה כמנהג אבותינו הקדושים, הלא המה הילדים הצדיקים:

- ניסים חסיד ני"י
- שלמה מעטוף ני"י
- הראל ושדי ני"י
- אלעזר ססה ני"י

יה"ר שיגדלו במעלות התורה והיראה בדרך ישראל סבא, ויהיו תלמידי חכמים נבונים וידועים, מאירים בתורה ובמעשים טובים כאבותינו הקדושים והטהורים.

חכמי תימן

הרב שלום בן יוסף עראקי הכהן זצ"ל נולד בצנעא בשנת תר"ב. היה ראב"ד בצנעא. עלה ארצה בשנת תרמ"ב והשתכן בירושלים, ושמש ראב"ד. חיבר הגהות ופירושים, ושורת ועוד. נפטר בשנת תרע"ז. תנצב"ה

התודה...

הברכה...

לאנשי היקר ונעלה, אשר רבים כמותו אין בנמצא, והוא צנוע ועתבא, ואף שאינו דר ואף לא בא לתלמוד תורה, אך לבו ורוחו חזק בהצלחת ושגשוג תורת תשיב"ד במסורת אבותינו הנאמנה, ה"ה יחיאל בדיחי הי"ץ יה"ר שיאריך ה' ימיו בטוב ושנותיו בנעימים. ויוכה לכל מדה טובה ולשמחה בית השאנבה, הוא ואשתו וכל אשר לו. ויראה כל זרעו וזרע קודש עושים רצון יוצרם באהבה ובשמחה, אכ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: e0504150896@gmail.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עשרת היים"

ע"ש המהרי"ץ ורבוה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשפ"א הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

ולכיתות התלמוד תורה

לרישום: יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים + סכח

ב'עשרת היים' שומרים על קדושת הילדים, סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים, פרטים בכל: 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת קבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה